En les teves mans m’abandono

Per GloriaA el dj., 21/03/2019 - 00:00

En les teves mans, oh Déu, m'abandono,

modela aquesta argila,

com fa amb el fang el terrisser.

Dona-li forma, i després, si així ho vols fes-la trossos.

Mana, ordena què vols que faci?

Que vols que jo no faci?.

Elogiat i humiliat, perseguit,

incomprès i calumniat,

consolat, dolorit, inútil per a tot,

només em queda dir a exemple de la teva mare:

"Faci's en mi segons la teva Paraula".

Dona'm l'amor per excel·lència,

l'amor de la creu;

no una creu heroica que pogués satisfer

el meu amor propi;

sinó aquelles creus humils i vulgars

que porto amb repugnància,

la que trobo cada dia en la contradicció,

en l'oblit, el fracàs, en els falsos

judicis, en la indiferència,

en el rebuig i el menyspreu dels altres,

en el malestar i en la malaltia,

en les limitacions i en l'aridesa,

en el silenci del cor.

Només llavors Tu sabràs que t'estimo,

encara que jo mateix no ho sàpiga,

però això basta.

Amén

Autoria desconeguda